

Невідомій матері

Край дніпровський, ласкавії хвилі,
Присамарській греблі мої,
Верби, клени й тополі милі...
Тут колись відбувались бої.

Спалахало вогнем Присамар'я,
Безнадійно стогнали степи,
А в долині Іван та Мар'я
Поховали твоїх синів.

Невідома старенькая мати!
Двох синів твоїх, двох соколів,
Розстріляли фашисти трекляті
В присамарських степах золотих.

Бо українську землю квітучу
Боронили від ворогів.
Посадили вербу квітучу
Над могилами двох братів.

Невідома старенькая мати,
Що вевтішно ридає вночі,
Пламінь серця хочу я віддати
За горючії сльози твої.

Не забуті життя парубочі
Двох синів твоїх, двох соколів.
Вони сяють нам зірками вночі,
Пламеніють в вогнях прапорів.